

ВСТУП

Що ви робитимете зі своїм
одним дивовижним життям?

Понад десять років я працював помічником професора в юридичній школі *Pepperdine*. Там багато розумних амбітних студентів-юристів, і чимало з них переживатимуть численні переломні моменти. Я також викладаю у виправній колонії *San Quentin*. Там мої заняття відвідують злочинці, чиї злочиння дорого їм коштували, а саме — їхньої свободи. Я завжди щось дізнаюся від обох груп студентів, однак не можу оминути увагою різницю між ними. Є якась справжність, котру внутрішній злам, якщо йому це дозволити, підкреслює у наших життях. За іронією, саме хлопці з довічними термінами часто живуть мовби вільніше за студентів-юристів, які мають безліч можливостей. Цей злам привів їх до особистої свободи, навіть за ґратами.

Чи цікавилися ви колись, чому деякі люди досягають багато у своєму житті, а інші — ні? Хтось починає без грошей, у жахливих умовах, але видається найщасливішою, найзадоволенішою і найусвідомленішою людиною з усіх, кого ви

зустрічали. А хтось народжується з трастовим фондом, гарною зовнішністю й очевидними нескінченними можливостями, проте веде сумне егоцентричне беззмістовне життя. Що сталося, чому одні можуть покращити своє життя, а інші прогавляють свій шанс? Здається, що деякі люди рухаються від одного успіху до іншого, а хтось не може вибратися із замкнутого кола болю, смутку і страждань. А ще деякі люди мають глибоку палку віру, яка веде їх уперед, поки інші вірять у те саме, але, здається, застрягли у боротьбі зі своїми переконаннями і тим, як поєднати їх зі своїм життям.

Якщо коротко — чому деякі люди проживають натхненне життя, а інші так не можуть? Чому деякі люди плавно йдуть по життю, а інші насилу дають собі з ним раду? Чому деякі люди мовби живуть втричі більше за звичайне життя, а інші почувуються так, наче проживають лише половину одного? Усі ми колись ставили собі схожі запитання. Як гадаєте, на якому відтинку цієї шкали перебуваєте ви? Не згущуйте фарби, не шахруйте і не сушіть собі голову над відповіддю. Оцініть себе реалістично. Річ у тім, що необхідно з'ясувати, де ми, перш ніж зможемо визначити напрямок руху.

Насправді жодна мапа не вкаже нам дорогу туди, куди нас хоче привести Бог. Більшість часу ми всі збиваємося зі шляху. Однак довкола є чимало підказок, як прожити насичене змістовне життя, про яке Ісус говорив своїм друзям. Замість напучувати їх складати план, Він спрямував їх до значно масштабнішої мети. Тож з'ясуймо на наступних сторінках, яка ваша мета, а далі складемо план, як до неї дійти.

Я написав кілька книжок, і припускаю, що декотрі з моїх історій вас насмішили, а декотрі довели до сліз. Я хочу, щоб ця книжка змусила вас думати. Сподіваюся, що на наступних

сторінках ви з'ясуєте, у чому полягає ваша мета, й прокладете собі до неї шлях.

* * *

По закінченні коледжу, мешкаючи сам, я мав у будинку шафу, до котрої закидав усі ті речі, які не мали відведеного їм спеціального місця. Не дивно, що невдовзі та шафа перетворилася на величезне безладне непрохідне звалище всякої всячини. Усі ті речі явно були колись достатньо важливими, щоб я їх придбав, і навіть достатньо цінними, щоб я їх зберігав, однак до жодної з них більше не було доступу, адже я ніяк їх не впорядкував. Відтак ціла купа речей, зі своєю окремою цінністю, загалом були непотребом, бо я не міг до них дістатися.

Наші життя не надто відрізняються від тієї шафи. Ми накопичуємо досвіди, емоції, знання і самоусвідомлення. Ми нагромаджуємо болі, перемоги, розчарування і мудрість. Проте без полиць, на які ми можемо їх поскладати, у нас немає доступу до них чи того, чого вони нас навчили, щоб допомогти рухатися уперед. Ці досвіди й моменти осяяння — саме те, до чого вам потрібен доступ, аби зрозуміти, яким буде наступний крок у напрямку ваших прагнень. Відкладіть самопомічні розмови. Вам потрібні добротний набір полиць, щоб мати доступ до всього, що вже пережили, й бажання обміркувати те, що там знайдете.

Після винайдення олівця знадобилося 220 років, щоб хтось придумав гумку для стирання. Я радий, що її таки придумали, бо сам стер у своєму житті значно більше, ніж залишив. Нам усім доводиться це робити. Ми беремо те, що написали про себе, те, що, як ми щиро віримо, Бог про нас думає, й вирішуємо,

що залишити, а що стерти. Бо ж ми не єдиний автор свого життя. Так само як однокласники, які підписали ваш шкільний фотоальбом, інші люди, котрі траплялися на нашому шляху, також щось у ньому писали. Деякі їхні слова правдиві, гарні й постійно залишаються в нашому серці. Інші — не надто. Щонайменше з десятків однокласників написали у моєму фотоальбомі «ніколи не змінюйся». Це найгірша порада, яку я коли-небудь отримував. Ми маємо постійно змінюватися — ставати добрішими, скромнішими, відданішими версіями себе колишніх. Ці зміни і ріст відбуваються тоді, коли ми відділяємо правду від брехні у своєму житті. Ось вам чудова новина. Наступна версія вас самих втілюватиме в життя ті прагнення, що їх усі попередні версії вас не змогли реалізувати.

Наше розуміння того, ким ми є і як нас бачить Бог, варте усього витраченого на це часу та енергії. Вся штука в тому, щоб зрозуміти правду після того, як позбулися всього, що відволікало, заплутувало та вводило в сману. Ось чому це того вартує: коли перебираємо всі слова, які написали ми самі й інші люди, коли відкидаємо неправду й те, що більше не має значення, ми знаходимо ясність, необхідну для того, щоб вибрати бажання, які варто втілювати. Те, що залишиться, буде вашими найправдивішими, найгарнішими і найпостійнішими прагненнями. Саме про це моя книжка.

Моя віра сформувала мій світогляд і відіграє важливу роль у моїх прагненнях. Я вирішив зробити своїм першим і останнім прагненням безумовну любов до Бога і людей, які мені зустрічаються. Я, звичайно, ще не дійшов до цієї цілі, але вже на шляху до неї. І ви теж.

Значну роль відіграють також мої стосунки. З деякими людьми легко встановити зв'язок. Якщо хочете досягнути

чогось великого, знайдіть кілька таких людей, щоб разом із ними прожити це життя. А ще знайдіть кілька складних людей і подаруйте їм свою любов. Не робіть їх своїм проектом, зробіть їх своїми друзями. Саме так ви зростатимете. Обіцяю, якщо зробите це, то проживете змістовне життя з метою. Звісно, іноді буде складно, і ви не раз напартачите, проте ваша мета ніколи не буде чіткішою. Я знаю це, бо, якщо побудуєте глибокі стосунки з кількома людьми й будете близькі з тими, хто вас дратує, ви втілите в життя ті прагнення, про які Ісус казав, що вони варті всіх зусиль.

Навіть попри те, що ані мої, ані ваші зусилля не будуть важливішими за любов до Бога і людей довкола, наші прагнення можуть бути значно ширшими, масштабнішими та різноманітнішими. Про це я теж хочу поговорити.

Здійснення ваших прагнень — справа нелегка і недешева. Не сходьте зі шляху. Чи траплятимуться вам невдачі? Ну звісно. Причина проста: ви — це ви, а життя — це життя. Тримайтеся визначеного напрямку. Ми збирали лідерів країн, які потерпали від збройних конфліктів, але наші зустрічі були зірвані. Мене затримували, саджали до в'язниці й навіть проганяли з країни за те, що звільняв дітей, яких тримали в борделях. Ми відкривали школи у зонах бойових дій, і деякі з цих проектів були провальними, а інші, хоч і не мали б функціонувати, працювали.

Не відступайте через труднощі, які зустрінуться на вашому шляху. Не забувайте, чому ви почали. Тримайте в голові свої прагнення і мету життя. Навіщо? Бо наші життя — це приготування до життя у вічності.

Якби прагнення мали дві опори, то ними були б любов і надія. У світі ніколи не було нічого могутнішого за ці дві

сили. Частенько в нашому житті треба просто вхопитися за любов і надію й ніколи їх не відпускати.

Один з авторів Біблії на ім'я Павло поціливі у яблучко, коли сказав, що єдине, що має значення, — це «віра, чинна любов'ю» (пор. Гал. 5, 6). Я погоджуюся. Легко переплутати віру з усіма догмами, які ви вважаєте правильними. Проте віра полягає у тому, що ви робите із тим, у що вірите. Більшості з нас легко сподіватися, що з іншими людьми станеться щось велике і вагоме. Це гарно і правильно, й треба продовжувати це робити. Однак ця книжка й про сподівання чогось хорошого для нас самих, і про підкріплення наших найважливіших прагнень упевненістю та стратегією, щоб ми змогли випустити ті прагнення у світ.

Виділити час для власних роздумів про те, ким ви є, чому у вас виникають саме такі думки й чому ви дієте саме в такий спосіб, — це та важка робота, яку вам необхідно виконати, якщо бажаєте досягнути у житті того, що вам ще досі не вдавалося. Я не закликаю вас повністю віддатися гедонізму й дбати лише про себе. Ніщо не здатне зробити вас нещаснішими, ніж зацикленість на собі. Ця книжка про самопізнання, а не самопомогу. Тут йдеться не лише про те, щоб мати мрії. Це надто просто. Навіть мій собака метляє хвостом, коли спить. Я хочу, щоб ви повністю усвідомили свої найбільші та найвартісніші прагнення завдяки повному усвідомленню себе і своєї Богом даної мети.

Усе це потребує розвитку нового способу мислення. Для цього вам знадобиться «вирізати» нову борозну у вашому мозку, аби ви могли втілити свої прагнення, а не просто совати їх тарілкою, ніби купку горошин. «Вирізання» нової борозни у мозку схоже на надування повітряної кульки. Великої

кульки. Іноді, коли ви певний час думаєте про свої прагнення, голова починає йти обертом. Робіть перерви. Відпочинок — це святе. Відпочивайте скільки потрібно, але знайте, коли час повністю прокинутися й повернутися до роботи. Якщо хочемо досягнути деяких із ваших невітлених прагнень, слід нову борозну, котру ви якраз «вирізаєте», зробити якомога глибшою. Звісно, це потребуватиме певних зусиль, та ви однаково це робіть.

Скажу як є. Бог від вас у захваті. Чесно. Я питав Його. Він не кривиться від ваших минулих провалів. Він усміхається яскравому майбутньому, яке чекає вас разом із Ним. Поки досягаєте своїх цілей, заспокоюйте себе тим, що на небесах вас обожають і не можуть дочекатися, коли ви туди потрапите. Втім, у вас ще є трохи часу тут, тому проведіть його з користю. Зробити вічність одним із ваших найбільших прагнень — це чудово, але пропоную використати це бажання, аби краще зрозуміти ваш короткий час на землі й що робити далі з вашим життям.

Я насправду тішуся, що ви вирішили прочитати цю книжку. Вона — відображення життя, яке я намагався вести десяти років. Я мав кілька успіхів і безліч провалів. Розповім вам і про те, і про інше. Я намагався сформулювати найкраще пояснення, чому так трапляється й чого мене навчив цей досвід. Сподіваюся, ви отримаєте задоволення, читаючи цю книжку, однак не забувайте, що на її сторінках описано процес і шлях. Якби вкінці залишилася тільки купка слів, хіба була б нам від них якась користь? Нам потрібен шлях, і, маю надію, ця книжка допоможе вам рухатися до втілення власних прагнень. Я також сподіваюся, що на цих сторінках ви знайдете глибшу мету. Так, ми повеселимося разом. Проте не надто